

REGULAMIN PRZEWOZU OSÓB I RZECZY

TRAF-Line Agnieszka Kowalczyk-Skęczek

ROZDZIAŁ I PODSTAWA PRAWNA, PRZEDMIOT ORAZ ZAKRES STOSOWANIA

REGULAMINU

§ 1

1. Niniejszy regulamin ustala się na podstawie przepisu art. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984r. – Prawo przewozowe (Dz.U. z 2000r., Nr 50, poz. 601 z późniejszymi zmianami).
2. Regulamin określa warunki obsługi podróżnych, odprawy oraz zarobkowego przewozu osób i rzeczy wykonywanego taborem autobusowym.
3. Regulamin stosuje się do zarobkowego przewozu osób i rzeczy, w zakresie obejmującym:
 - 1) regularną, krajową komunikację publiczną,
 - 2) grupowe przewozy osób w komunikacji publicznej i zamkniętej,
 - 3) przewozy międzynarodowe – jeżeli umowa międzynarodowa nie stanowi inaczej.
4. W sprawach nieuregulowanych regulaminem mają zastosowanie przepisy

Kodeksu

Cywilnego, ustawy Prawo przewozowe oraz wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze.

§ 2

Użyte w regulaminie określenia oznaczają:

1. **Przewóz zarobkowy** – działalność gospodarcza polegająca na odpłatnym przewozie osób oraz ich rzeczy w regularnej komunikacji publicznej i w przewozach grupowych.
2. **Komunikacja regularna** – przewozy zarobkowe wykonywane po drogach publicznych według podanego do wiadomości publicznej rozkładu jazdy autobusów, odbywające się na podstawie indywidualnych umów przewozu zawieranych bezpośrednio między przewoźnikiem, a podróżnymi.
3. **Przewóz grupowy** – przewóz wykonywany w czasie i na warunkach uzgodnionych w umowie zawartej między przewoźnikiem a organizatorem przewozu na rzecz osób trzecich - tj. uczestników przewozu grupowego.
4. **Punkt odprawy** – przystanek autobusowy, dworzec, lub przystanek dworcowy będący miejscem rozpoczęcia lub zakończenia przewozu.
5. **Kurs autobusowy** – połączenie między dwoma krańcowymi punktami odprawy na określonej trasie przewozu w komunikacji regularnej, w jednym kierunku. W szczególnym przypadku miejsce rozpoczęcia i zakończenia kursu stanowi ten sam punkt odprawy.
6. **Autobus** – pojazd samochodowy skonstruowany z przeznaczeniem do przewozu nie mniejszy niż 9 osób na miejscach dla pasażerów.
7. **Przewoźnik** – TRAF-LINE Agnieszka Kowalczyk Skęczek w Pszczynie.

ROZDZIAŁ II PRZEPISY OGÓLNE

§ 3

1. Przewoźnik osób w regularnej komunikacji publicznej jest zobowiązany do przewozu osób i rzeczy w zakresie wynikającym z podanego do publicznej wiadomości rozkładu jazdy autobusów, oraz sposobu i warunków zawierania umowy przewozu.
2. Zawarcie umowy przewozu w regularnej, publicznej komunikacji autobusowej wymaga spełnienia przez podróżnego warunku nabycia biletu na przejazd (przewóz bagażu) przed rozpoczęciem przewozu.
3. Przewóz uważa się za rozpoczęty z chwilą, gdy autobus, w którym znajduje się

podróżny ruszy z miejsca odjazdu.

§ 4

1. Sposób ustalania i wysokość opłat za przewóz osób i rzeczy oraz zakres i warunki realizacji uprawnień do przejazdów ulgowych i bezpłatnych, określa stosowana przez przewoźnika taryfa.
2. Przewoźnik podaje do wiadomości publicznej aktualne cenniki usług komunikacyjnych poprzez wywieszenie na dworcu autobusowym i w formie elektronicznej w każdym autobusie wyposażonym w kasę fiskalną oraz na stronie: www.trafline.pl

§ 5

Przewoźnik jest zwolniony z obowiązku przewozu, jeżeli:

1. Zachodzą uniemożliwiające przewóz okoliczności, których przewoźnik nie mógł uniknąć ani zapobiec ich skutkom.
2. Klient nie stosował się do przepisów przewozowych.
3. Ze względu na rodzaj przewozu nie ma możliwości jego wykonania przy użyciu posiadanych środków transportowych.
4. W innych przypadkach przewidzianych w regulaminie.

§ 6

1. Przewoźnik ponosi wobec podróżnego odpowiedzialność w razie przedwczesnego odjazdu autobusu, natomiast za szkodę powstałą wskutek opóźnionego przyjazdu lub odwołania kursu przewidzianego w rozkładzie jazdy odpowiada tylko wówczas, gdy wynika ona z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa jego pracownika.
2. Za rzeczy i zwierzęta, które podróżny przewozi ze sobą pod własnym nadzorem przewoźnik ponosi odpowiedzialność, jeżeli szkoda powstała z jego winy.
3. Przewoźnik odpowiada za rzeczy podróżnego umieszczone podczas przewozu w schowku bagażowym autobusu, jak za przesyłkę, ponosząc skutki ich utraty, ubytku lub uszkodzenia. Warunkiem uznania roszczenia jest posiadanie przez podróżnego kwitu bagażowego.
4. Przewoźnik nie odpowiada za rzeczy umieszczone w schowku bagażowym w sposób samowolny.
5. Rzeczy podróżnego mogą być umieszczane w schowku bagażowym i wydawane tylko na dworcach autobusowych i w punktach odpraw posiadających odpowiednie warunki, o czym decyduje obsługa autobusu.
6. Przewoźnik zastrzega sobie odpowiedzialność za rzeczy podróżnego do kwoty 500,00zł. i może odmówić ich przyjęcia do przewozu w schowku bagażowym w razie jej przekroczenia.
7. Powstanie szkody, na którą podróżny został narażony podczas przewozu powinno być zgłoszone niezwłocznie po jej ujawnieniu i wymaga pisemnego potwierdzenia przez obsługę autobusu.
8. Zakres i wysokość odszkodowania należnego podróżnemu poszkodowanemu z winy przewoźnika ustala się na zasadach określonych odrębnymi przepisami Prawa

przewozowego, Kodeksu Cywilnego.

§ 7

Podróżny odpowiada za zawinione przez siebie, względnie przez osobę pozostającą pod jego bezpośrednią opieką, uszkodzenie lub zanieczyszczenie autobusu albo innych urządzeń przewoźnika i obowiązany jest zapłacić odszkodowanie z tego tytułu w wysokości rzeczywistych kosztów wyrządzonej szkody.

§ 8

Tryb wzajemnego dochodzenia roszczeń przez przewoźnika i usługobiorcę określają przepisy art. 75 ustawy Prawo przewozowe.

ROZDZIAŁ III PRZEWÓZ OSÓB W KOMUNIKACJI REGULARNEJ

§ 9

1. Przewoźnik osób w regularnej komunikacji publicznej zobowiązany jest zapewnić podróżnym odpowiednie warunki bezpieczeństwa i higieny oraz wygody i należytej obsługi zarówno w dworcowych punktach odprawy, jak też podczas przewozu taborem autobusowym.
2. Przewoźnik ogłasza:
 - 1) **na dworcu autobusowym** będącym w jego zarządzie – informacje o cenach i warunkach sprzedaży biletów, godzinach otwarcia kas biletowych oraz ważniejszych przepisów przewozowych i porządkowych.
 - 2) **we wszystkich punktach odprawy** w porozumieniu z ich gestorami – rozkłady jazdy określające przestrzenny i czasowy zakres oferty przewozowej.
3. Na dworcu autobusowym w godzinach podanych do publicznej wiadomości, przewoźnik zapewnia podróżnym za pomocą urządzeń nagłaśniających bieżącą informację o zakłóceniach w regularności ruchu, ich przyczynie i przewidywanym czasie trwania.
4. Przewoźnik może ustalić, że z pewnych kursów autobusowych mogą korzystać w pierwszej kolejności określeni podróżni np.: posiadacze biletów miesięcznych ogólnodostępnych i szkolnych.
5. Ograniczenie powszechności dostępu do niektórych kursów w komunikacji regularnej podaje się w rozkładzie jazdy, oraz na dworcowych i przystankowych tablicach

z godzinami odjazdów autobusów.

§ 10

1. Podróżny obowiązany jest posiadać ważny bilet lub dokument uprawniający do przejazdu i okazywać go na żądanie obsługi autobusu i organów kontroli. Bilet stanowi dowód zawarcia umowy przewozu i nabycia uprawnienia do określonego w nim przejazdu. Przewoźnik, który wydał bilet, obowiązany jest do świadczenia przewozu zgodnie z treścią biletu na rzecz jego nabywcy.
2. W bilecie na przejazd określa się wysokość należności, oraz dane niezbędne do ustalenia zakresu uprawnień podróżnego, a w bilecie imiennym uprawniającym do przejazdów wielokrotnych – także tożsamości jego posiadacza.
3. Bilet uprawnia do przejazdu określonym kursem autobusowym i nie daje prawa do przerwy w podróży na przystankach pośrednich na trasie przewozu. Przy przejazdach z przesiadaniem podróżny winien nabyć na każdy kurs oddzielny bilet.
4. Bilety okresowe bez wyznaczonych godzin przejazdu uprawniają ich posiadaczy do pierwszeństwa przy zajmowaniu wolnych miejsc w autobusie tylko przed osobami nie posiadającymi żadnego dokumentu uprawniającego do przejazdu.
5. W razie utraty biletu podróżny traci prawo do przejazdu i winien wykupić bilet ponownie. Wtórników biletów utraconych nie wydaje się.

§ 11

1. Podróżny obowiązany jest nabyć bilet na przejazd przed rozpoczęciem przewozu w kasie biletowej na dworcu autobusowym, lub w innym punkcie sprzedaży biletów (poprzez Internet), a w razie braku takiej możliwości – u kierowcy autobusu.
2. Sprzedaży i przedsprzedaży biletów dokonuje się zasadniczo według kolejności zgłaszania się podróżnych. Inwalidzi o widocznym kalectwie, kobiety ciężarne, osoby z małymi dziećmi na ręku, oraz inne osoby, uprawnione na mocy odrębnych przepisów, mogą nabyć bilet poza kolejnością.
3. Sprzedaż biletów miesięcznych ogólnodostępnych i szkolnych prowadzą oddzielne kasy biletowe. Warunki nabywania i korzystania z tych biletów określa taryfa.
4. Posłowie na Sejm i Senatorowie RP, osoby korzystające z okresowych biletów służbowych, okaziciele dokumentów uprawniających do bezpłatnego przejazdu,

powinni przed zamierzoną podróżą dokonać w kasie biletowej rezerwacji miejsca na przejazd autobusem. Prawo zamówienia miejsca w tych przypadkach przysługuje poza kolejnością.

5. Najpóźniej na 15 minut przed odjazdem autobusu kasa biletów może odmówić sprzedaży biletu.
6. Podróżny, który nie nabył biletu w kasie oraz osoba wsiadająca na przystanku, na którym nie ma kasy może nabyć bilet w autobusie pod warunkiem, że są w nim jeszcze wolne miejsca.
7. Płacąc za przejazd podróżny zobowiązany jest żądać wydania biletu, oraz sprawdzić, czy jest on właściwy.

§ 12

1. Podróżny, który posiada bilet na przejazd ma prawo:
 - 1) przejazdu w zakresie relacji określonej w bilecie;
 - 2) przewiezienia ze sobą bezpłatnie:
 - a/ rzeczy zaliczanych do bagażu ręcznego (§ 19 ust. 2 Regulaminu);
 - b/ małych zwierząt do 2 kg;
 - c/ składanego wózka inwalidzkiego, jeśli podróżny jest inwalidą poruszającym się przy jego pomocy;
 - 3) przewiezienia za opłatą przewidzianą w cenniku dla wybranych linii autobusowych, na podstawie biletu bagażowego:
 - a/ rzeczy zabranych do wnętrza autobusu, których ilość, waga i wymiary nie pozwalają zaliczyć tych rzeczy do bagażu ręcznego;
 - b/ rzeczy umieszczonych w osobnym schowku bagażowym autobusu.
2. Podróżny zobowiązany jest zachować bilet na przejazd i na przewóz bagażu do czasu zakończenia podróży oraz dbać o to, aby wysiąść na właściwym przystanku.

§ 13

1. Miejsca zatrzymywania się autobusów na trasach ich kursowania wskazują oznaczone odpowiednimi tablicami przystanki autobusowe.
2. Nazwy przystanków autobusowych, ze wskazaniem zatrzymujących się na nich autobusów, podaje się do wiadomości publicznej w rozkładzie jazdy.
3. Do obowiązków kierowcy należy zatrzymywanie autobusów na przystankach przewidzianych w rozkładzie jazdy.
4. Kierowca obowiązany jest wstrzymać odjazd autobusu ruszającego z przystanku, w celu zabrania spóźnionego podróżnego sygnalizującego zamiar skorzystania z przejazdu tym autobusem.

5. Żądanie zatrzymania autobusu między przystankami uwzględnia się w miarę możliwości eksploatacyjnych zwłaszcza, gdy podróżny zamierzający wsiąść do autobusu, lub wysiąść z niego zalicza się do osób wymagających szczególnej opieki (wymienionych w § 11, ust. 2 Regulaminu), jest ono uzasadnione znaczną odległością od najbliższego przystanku, zezwala na to organizacja ruchu oraz zachowane są zasady bezpieczeństwa.
6. Z wyjątkiem przypadków uzasadnionych szczególnymi okolicznościami (wymienionymi w ust. 4 i 5 niniejszego §), podróżni mogą wsiadać i wysiadać z autobusów tylko na przystankach autobusowych.
7. Osobę, która doznała w drodze nagłej niedyspozycji, lub ataku choroby, kierowca autobusu ma obowiązek odwieźć bezpośrednio do najbliższego punktu pomocy medycznej.

§ 14

1. Przy wsiadaniu do autobusu i wysiadaniu z niego, oraz podczas przewozu podróżny zobowiązany jest stosować się do przepisów porządkowych ogłoszonych przez przewoźnika, a także do wskazówek kierowcy, który odpowiada za zapewnienie właściwych i bezpiecznych warunków przewozu osób i rzeczy.
2. Przy zajmowaniu przez podróżnych miejsc w autobusie przewoźnik uwzględnia pierwszeństwo przejazdu przysługujące osobom z biletami jednorazowymi, zakupionymi na ten kurs w kasie biletowej, w następnej kolejności posiadaczom biletów miesięcznych z zastrzeżeniem § 9 ust. 4.
3. Podróżny może zająć w autobusie jedno miejsce dla siebie, oraz po jednym miejscu dla każdej jadącej z nim osoby, której bilet powinien okazać.
4. Numery miejsc widniejące na biletach nabytych w kasie obowiązują tylko w kursach dalekobieżnych (pow. 200 km), w pozostałych kursach zwykłych i pospiesznych o miejscu zajęтым w autobusie decyduje kolejność wsiadania i posiadanie biletu nie gwarantuje miejsca siedzącego.
5. W kursach dalekobieżnych z miejscami numerowanymi, miejsce wskazane na bilecie przysługuje podróżnemu tylko przy wsiadaniu na przystanku, z którego autobus rozpoczyna jazdę. Wsiadając na innym przystanku, podróżny może zająć swoje miejsce oznaczone numerem na bilecie, jeżeli nie zostało ono jeszcze zajęte przez innego podróżnego, albo inne wskazane przez kierowcę, w tym miejsce stojące, o ile w autobusie są nadal wolne miejsca.
6. Podróżny powinien uprzedzić przewoźnika o zamiarze wsiadania na innym

przystanku

niż przystanek początkowy określony na bilecie.

7. Podróżny zajmujący miejsce oznaczone napisem „dla inwalidy”, lub dla „osoby z dzieckiem na rękę”, winien je zwolnić dla osoby uprawnionej. Nie dotyczy to pasażerów autobusów pospiesznych, którzy posiadają bilety z wyznaczonymi numerami miejsc.

8. W czasie jazdy podróżny powinien zachować rozwagę i ostrożność, a w szczególności

nie powinien otwierać drzwi bez zgody kierowcy, wyrzucać z autobusu jakichkolwiek przedmiotów oraz wskakiwać i wyskakiwać z autobusu będącego w ruchu.

9. Podróżnemu nie wolno zachowywać się w autobusie w sposób utrudniający pracę

kierowcy i uciążliwy dla współpodróżnych.

10. We wszystkich autobusach komunikacji publicznej obowiązuje ustawowy zakaz

palenia tytoniu przez podróżnych i obsługę.

§ 15

1. Przewoźnik nie dopuszcza do przewozu i ma prawo – korzystając w razie potrzeby

z pomocy organów porządkowych - usunąć z autobusu lub z dworca autobusowego

osoby:

- 1) odmawiające uiszczenia należności za przejazd autobusem;
- 2) nie przestrzegające, pomimo upomnienia, obowiązujących przepisów i nie

podporządkowujące się wskazówkom personelu przewoźnika;

- 3) nietrzeźwe, zakłócające spokój bądź znajdujące się w stanie, który z różnych

względów może być uciążliwy, lub niebezpieczny dla otoczenia;

- 4) mogące zabrudzić inne osoby oraz zanieczyścić wnętrze autobusu, lub

pomieszczenie dworcowe;

2. Osobom wymienionym w ust. 1, pkt 2 – 4 przysługuje zwrot należności stosowny

do niewykorzystanego z ich winy świadczenia przewozowego, po potrąceniu odstepnego w wysokości 10%.

3. Obsługa autobusu ma prawo odmówić zabrania do przewozu większej ilości osób, niż

wynosi liczba miejsc określona w dowodzie rejestracyjnym pojazdu.

§ 16

1. Za całkowicie, lub częściowo niewykorzystany bilet na przejazd jednorazowy

- przewoźnik obowiązany jest zwrócić stosowną kwotę należności pod warunkiem, że podróżny dokona zwrotu lub uzyska poświadczenie niewykorzystania biletu przed upływem terminu jego ważności.
2. Nie wymagają poświadczenia bilety całkowicie niewykorzystane, zwrócone w kasie przewoźnika najpóźniej 30 minut przed odjazdem.
 3. Podstawą do obliczenia zwracanej należności jest cena niewykorzystanego biletu, zwróconego:
 - 1) bezpośrednio w kasie nabycia, co najmniej 60 minut przed rozpoczęciem przejazdu (należność zwraca kasa biletowa);
 - 2) w trybie reklamacji złożonej na piśmie najpóźniej w terminie 30 dni od pierwszego dnia ważności biletu, po uprzednim poświadczeniu jego niewykorzystania (należność zwraca przewoźnik obsługujący dany kurs).
 4. Poświadczenia o niewykorzystaniu biletu dokonuje:
 - 1) przed rozpoczęciem przejazdu – uprawniony pracownik przewoźnika (dyżurny ruchu, kierowca) w przypadku dworca autobusowego, lub kierowca w innym niż dworzec punkcie odprawy;
 - 2) po rozpoczęciu przejazdu (w razie częściowego niewykorzystania biletu) – obsługa autobusu.
 5. Bilet poświadczony jako niewykorzystany uprawnia podróżnego wyłącznie do ubiegania się o zwrot zapłaconej należności; nie przedłuża się ważności tego biletu na przejazd w późniejszym terminie, a podróżny powinien wykupić nowy bilet.
 6. Należność za częściowo niewykorzystane bilety zwraca się wyłącznie na podstawie reklamacji; obsługa autobusu nie jest uprawniona do zwrotu pieniędzy.
 7. Do obliczenia zwracanej należności przyjmuje się:
 - 1) za bilety na przejazd jednorazowy:
 - a/ w razie całkowitego niewykorzystania biletu – zapłaconą należność;
 - b/ w razie częściowego niewykorzystania biletu – różnicę między zapłaconą należnością, a należnością przypadającą za wykonane świadczenia
 - 2) za bilety na przejazd wielokrotny:
 - a/ zapłaconą należność za bilet zwrócony przed pierwszym dniem terminu jego ważności (zwrot przyjmuje kasa biletowa);
 - b/ należność proporcjonalną do liczby niewykorzystanych przejazdów, o ile bilet został zwrócony w okresie jego ważności, w trybie pisemnej reklamacji.
 8. Nie przysługuje zwrot należności za bilet niewykorzystane z przyczyn

zawinionych

przez podróżnego, zwracane po terminie ich ważności, lub po odjeździe autobusu, w którym winny być wykorzystane chyba, że podróżny uzyskał wcześniej poświadczenie niewykorzystania biletu, lub udokumentował, że nie mógł go wykorzystać z powodu choroby albo z innych ważnych przyczyn, całkowicie od niego niezależnych.

9. Nie stosuje się potrącenia odstępnego i zwraca podróżnemu całą należność zapłaconą

za przejazd, jeżeli odstąpił od umowy przewozu z przyczyn występujących po stronie

przewoźnika – (np.: przerwy w ruchu i utraty połączenia na skutek awarii autobusu,

albo odwołania bądź opóźnienia kursu przewidzianego w rozkładzie jazdy) – i nie

skorzystał z przewozu zastępczego.

10. Przepis ust. 9 niniejszego § nie ma zastosowania do przejazdów odbywanych na podstawie biletów na przejazd wielokrotny.

§ 17

1. Podróżny, u którego organ kontrolny przewoźnika ujawnił brak ważnego biletu

na przejazd, lub na przewóz rzeczy i bagażu podlegającego opłacie, a także podróżny

nie mogący udokumentować uprawnień do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego,

obowiązany jest do uiszczenia należności przewozowych, oraz opłaty dodatkowej,

której wysokość określono w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 20.01.2005 roku w sprawie sposobu ustalania opłat dodatkowych z tytułu przewozu

osób oraz zabieranych ze sobą do środka transportowego zwierząt i rzeczy (Dz.U. Nr

14, poz. 117).

2. Opłatę, o której mowa w ust.1 stosuje się również w przypadku stwierdzenia, że podróżny zabrał do autobusu rzeczy wyłączone z przewozu, lub spowodował bez

uzasadnionej przyczyny zatrzymanie, opóźnienie, albo zmianę trasy przejazdu autobusu.

3. Należność przewozową za drogę, którą podróżny przebył bez biletu pobiera się

z uwzględnieniem ewentualnych uprawnień do ulgi. Jeżeli miejsca rozpoczęcia

przejazdu nie można ustalić, należność tę oblicza się za całą drogę przebytą przez

autobus.

4. Podróżny, który odmawia uiszczenia należności i opłaty dodatkowej podczas kontroli

w autobusie może kontynuować podróż, jeżeli wylegitymuje się dokumentem tożsamości i podpisze zobowiązanie do zapłaty należnej kwoty. W przeciwnym razie

organ kontrolny może na najbliższym przystanku usunąć podróżnego z autobusu.

5. Nie uiszczone w terminie należności, o których mowa w ust. 4 podlegają przymusowemu ściąganiu, w drodze postępowania sądowego i egzekucyjnego.
6. Ujawnione u podróżnych bilety sfalszowane i podrobione zatrzymuje się i przekazuje z odpowiednim doniesieniem organom policji. Osobę posługującą się takim biletym, lub dokumentem traktuje się jako jadącą bez ważnego biletu.

PRZEWÓZ RZECZY PODRÓŻNEGO

§ 18

Podróżny przewożone rzeczy może zabrać ze sobą do wnętrza autobusu albo oddać do przechowania w oddzielnym schowku bagażowym.

§ 19

1. Rzeczy dopuszczone do przewozu w zależności od ich rozmiarów, ilości i sposobu rozmieszczenia mogą być przewożone bezpłatnie lub za opłatą przewidzianą w taryfie.
2. Nie podlegają opłacie łatwe do przenoszenia przedmioty, stanowiące bagaż ręczny, które:
 - 1) nie tamują przejść, nie przeszkadzają podróżnym i nie narażają ich na niewygodę lub niebezpieczeństwo;
 - 2) są trzymane przez podróżnego w ręku lub na kolanach;
 - 3) nie wymagają dla ich rozmieszczenia więcej przestrzeni niż ta, którą podróżny ma do swojej dyspozycji na półce nad zajmowanym fotelem lub pod nim.
3. Za każdą sztukę rzeczy przewożonych wewnątrz autobusu, a nie umieszczonych w sposób określony w ust. 2 oraz rzeczy umieszczonych podczas przewozu w schowku bagażowym autobusu, na wybranych liniach autobusowych pobiera się opłatę, której wysokość podaje taryfa stosowana przez przewoźnika.
4. Za przewóz nart pobiera się opłatę jak za przewóz bagażu.
5. Dopuszcza się przewóz w autobusie bez opłaty małych zwierząt i ptaków (do 2 kg), jeżeli nie są uciążliwe z powodu woni lub hałasu i są umieszczone w odpowiednim opakowaniu zabezpieczającym przed wyrządzeniem przez nie szkody.
6. W autobusie nie wolno przewozić:
 - 1) przedmiotów mogących wyrządzić szkodę podróżnym lub mieniu przewoźnika i utrudniających warunki odbywania podróży;
 - 2) rzeczy, których przewóz jest zabroniony na podstawie odrębnych przepisów administracyjnych, celnych i sanitarno – porządkowych, w tym: materiałów cuchnących, zapalnych, łatwopalnych, wybuchowych, żrących, trujących, radioaktywnych i innych niebezpiecznych,
 - 3) nabitej broni palnej (zakaz nie dotyczy osób, które są uprawnione do jej noszenia)

- ze względu na pełnione funkcje),
- 4) przedmiotów wzbudzających odrazę,
 - 5) żywych zwierząt, z wyjątkiem przewidzianych w ust. 5.
7. W razie uzasadnionego podejrzenia, że bagaż podróznego zawiera rzeczy, których przewozić nie wolno (ust. 7 niniejszego paragrafu), przewoźnik ma prawo sprawdzić w obecności podróznego zawartość tego bagażu, a w razie potwierdzenia się podejrzeń – odmówić zabrania go do przewozu.
8. Jeżeli nie można ustalić właściciela bagażu podlegającego sprawdzeniu (ust. 8 niniejszego paragrafu), przewoźnik dokonuje tej czynności przy udziale dwóch postronnych świadków i postępuje z zakwestionowanymi przedmiotami w sposób określony przepisami o rzeczach znalezionych.
9. Sposób postępowania z rzeczami nieodebranymi przez podróznego po zakończeniu przewozu określają przepisy o rzeczach znalezionych.

ROZDZIAŁ IV PRZEWOZY OKAZJONALNE

§ 20

Przewoźnik może zawierać umowy grupowego przewozu osób w (na zasadzie tzw. „najmu autobusu”), przewidujące świadczenie w tym zakresie usług o charakterze okazjonalnym (przewozy wycieczkowe, turystyczne, okolicznościowe, itp.) lub stałym (pracownicze i szkolne).

§ 21

1. Realizacja grupowego przewozu osób polega na zadysponowaniu do wykonania usługi zamówionej przez organizatora przewozu odpowiednio przygotowanego autobusu, wraz z kierowcą.
2. Zamówienie na grupowy przewóz osób autobusem powinno być złożone przez organizatora przewozu w formie pisemnej. Przewoźnik może przyjąć zamówienie ustne, które wymaga późniejszego potwierdzenia na piśmie.
3. Treść zamówienia powinna obejmować: nazwę albo imię i nazwisko, adres organizatora przewozu, NIP, REGON, właściwy rejestr, a także dane potrzebne do ustalenia warunków przewozu i obliczenia należności za usługę.
4. Umowę przewozu uważa się za zawartą chwilą uzgodnienia przez strony istotnych dla jej realizacji postanowień, a w szczególności:
 - 1) rodzaju i wymaganej pojemności autobusu;
 - 2) czasu i miejsca podstawienia pojazdu;
 - 3) przewidywanego czasu trwania usługi;
 - 4) przebiegu trasy i punktu docelowego;
 - 5) wysokości oraz sposobu wyliczenia należności oraz terminu i

- sposobu jej uregulowania przez organizatora przewozu;
- 6) innych kwestii, które strony uznają za istotne.

§ 22

1. W razie odstąpienia przez organizatora od przewozu, później niż w dniu poprzedzającym wykonanie usługi, przewoźnikowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 10% należności, jeśli organizator został o tym uprzedzony odrębną umową. Odszkodowanie w tej samej wysokości przysługuje organizatorowi w razie odstąpienia od umowy po takim terminie przez przewoźnika.
2. Jeżeli przewoźnik nie może podstawić autobusu o umówionym rodzaju i pojemności, winien niezwłocznie poinformować organizatora, jaki pojazd może być podstawiony zastępczo.
3. W przypadku podstawienia autobusu zastępczego przewoźnik nie może żądać od organizatora zapłaty wyższej, niż za podstawienie pojazdu zamówionego chyba, że strony umówią się inaczej.

§ 23

1. Kierowca obsługujący autobus zobowiązany jest podczas przewozu stosować się do dyspozycji organizatora związanych z realizacją usługi.
2. Jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie względy eksploatacyjne i nie zagraża to bezpieczeństwu przewozu, obsługa autobusu może wykonywać dodatkowe dyspozycje i zlecenia organizatora, za które przysługuje przewoźnikowi dodatkowa zapłata.
3. Dyspozycje i zlecenia, o których mowa w ust. 2 niniejszego paragrafu powinny być przez organizatora potwierdzone w poleceniu wyjazdu wystawionym przez przewoźnika.

§ 24

Organizator przewozu zobowiązany jest do nadzoru nad przestrzeganiem przez uczestników przewozu obowiązujących przepisów porządkowych: najemca i uczestnik przewozu ponoszą solidarną odpowiedzialność za szkody wyrządzone w mieniu przewoźnika chyba, że strony umówią się inaczej

§ 25

Niniejszy Regulamin wchodzi w życie z dniem 1.04.2016.